

این سو و آن سوی دنیا: مبارزه با خشونت علیه زنان

Photo: suns design/bigstockphoto.com

نعیمه دوستدار

مبارزه با خشونت علیه زنان در بسیاری از نقاط دنیا با محدودیت‌های فراوان روبه روست. مشکلاتی مثل نادیده انگاشتن مشکل، تابوهای فرهنگی که مانع ایجاد فضای باز برای گفت و گو و بحث در این زمینه می‌شوند، خشونت خانگی را نه یک مساله انسانی که تنها یک مساله زنانه دانستن و دشمنی فعالان حقوق مردان و تندروهایی که می‌خواهند زنان را ساکت کنند.

با در نظر گرفتن چنین شرایطی، کمپین‌هایی که برای مبارزه با خشونت علیه زنان کار می‌کنند باید در مقایسه با کمپین‌هایی که در زمینه مبارزه با سرطان، حقوق حیوانات، محیط زیست و ... کار می‌کنند، خلاق‌تر باشند.

در چنین فضای دشواری، کمپین‌های موفق هم البته کم نبوده‌اند؛ کمپین‌هایی که کوشیده‌اند تغییرات مثبتی در زندگی زنان و دخترانی که با خشونت مواجه‌اند ایجاد کنند.

در این مطلب می‌خواهیم چند نمونه از موفق‌ترین کمپین‌های مربوط به مبارزه با خشونت علیه زنان را معرفی کنیم: کمپین‌هایی که چند ویژگی مشترک دارند:

کمپین‌هایی هستند که توانسته‌اند در جامعه تکان و هیجانی ایجاد کنند و نه فقط توجه‌ها را به خود که به کل موضوع خشونت علیه زنان جلب کنند. این کمپین‌ها اغلب در ارتباط خوبی با فعالان، گروه‌های غیرانتفاعی و نهادهای مردم نهاد بوده‌اند.

آشنایی با این کمپین‌ها می‌تواند برای ایجاد انگیزه در افراد و گروه‌هایی که برای پایان دادن به خشونت علیه زنان تلاش می‌کنند مفید باشد.

کمپین شماره ۱: استفاده از تکنولوژی برای نشان دادن اینکه کی و کجا خشونت علیه زنان اتفاق می‌افتد

محل اجرا: هند

زمانی که نتایج یه پژوهش نشان داد که هند یکی از چهار مکان خطرناک دنیا برای زنان است، شیمر شوکه شد و تصمیم گرفت که کاری در این زمینه بکند. او یک نقشه طراحی کرد به نام «نقشه برای کمک» «[Maps4Aid](#)» که هرکسی می‌توانست گزارشی از خشونت علیه زنان را با استفاده از ابزارهای مختلف مثل اس ام اس و ایمیل در آن ثبت کند. به این ترتیب گزارش دریافتی ثبت و به مجموعه ای از شبکه‌های اجتماعی ارسال می‌شد.

این پروژه می‌خواست این باور را در تقویت کند که خشونت علیه زنان ترسناک است و هر روز و هر لحظه در سراسر کشور اتفاق می‌افتد. این کمپین همچنین فهرستی از گزارش‌های دریافت شده را بر اساس تاریخ و محل وقوع فراهم می‌کرد. هدف نهایی آن این بود که پروژه از مستندسازی وارد مرحله مداخله شود؛ به این ترتیب که خطرناک‌ترین خیابان‌ها و مناطق هند، از طریق نقشه قابل شناسایی باشد و مقامات رسمی را وادار کند که در این مناطق امنیت بیشتری را فراهم کنند.

کمپین شماره ۲: اتحاد ان‌جی‌اوها برای تشویق مردان به مقابله با خشونت علیه زنان

محل اجرای: کنیا

یک شعبه جدید از سازمان مشارکت مردان (MenEngage) در کنیا ایجاد شد؛ کشوری که در آن بر اساس پژوهشی که در سال ۲۰۰۲ انجام شده، ۷۴ درصد زنان متاهل، خشونت خانگی را تجربه کرده‌اند. از آنجا که این رقم نسبت به سال‌های پیش از آن افزایش ۱۲ درصدی را نشان می‌داد، سازمان «مشارکت مردان» در کنیا، مردان این کشور را برای مقابله با این روند فراخواند. به خصوص مردانی که موقعیت اجتماعی و سیاسی و مقام تصمیم‌گیری داشتند به این کمپین دعوت شدند و از آنها خواسته شد که تلاش‌هایشان را برای مبارزه با خشونت علیه زنان بیشتر کنند. این کمپین در راستای و برای تقویت کمپین‌های موجود فعالیت کرده و هدفش این است که انواع خاصی از خشونت علیه زنان را که در کنیا وجود دارد هدف قرار دهد: مثلاً ناقص سازی جنسی زنان را که در این کشور بسیار شایع است.

کمپین شماره ۳: مسابقه عکاسی برای تشویق مردم به مبارزه برای جامعه‌ای برابر برای زنان و مردان محل اجرا: کاستاریکا

تعدادی از سازمان‌ها از جمله موزه زنان کاستاریکا، یک مسابقه ملی عکاسی با هدف افزایش آگاهی درباره عواقب خشونت علیه زنان و تشویق مردم به تلاش برای ایجاد جامعه برابر برگزار کردند. این نخستین مسابقه عکاسی در این کشور بود که با این هدف برگزار می‌شد. عکس‌ها می‌بایست مرتبط با یکی از مظاهر خشونت فیزیکی، روانی، جنسی، اقتصادی، سمبلیک علیه زنان گرفته می‌شدند. این عکس‌ها باید باورها و تصورات غلطی را نشان می‌دادند که به حفظ چرخه خشونت علیه زنان کمک می‌کند و روش‌های غلبه بر آن را هم معرفی می‌کنند.

برندگان این مسابقه ۱۲ نوامبر سال ۲۰۱۲ همزمان با برنامه‌های مربوط به روز مبارزه با خشونت علیه زنان اعلام شدند.

کمپین شماره ۴: پروانه‌هایی که زنانی را که در نیکاراگوئه مورد خشونت و سوءاستفاده قرار گرفته‌اند، مشخص می‌کنند

محل اجرا: بریتانیا

یک طراح برتانیایی به نام روبرت کنت، تصمیم گرفت که از امکان ورود خود به نمایشگاه گل و گیاه کاخ همپتون کورت استفاده کند تا توجه‌ها را به خشونت علیه زنان در نیکاراگوئه جلب کند. باغی که او طراحی کرده بود، پروانه‌ها و یاسمن‌ها را نشان می‌داد: یاسمن، گل بومی نیکاراگوئه است.

کنت این ایده را متاثر از کمپین سازمان عفو بین‌الملل به نام «پروانه‌های امید» اجرا کرد. او از طریق این کمپین به مردم بازیدکننده آموخت که بیش از ۴۱ هزار زن در نیکاراگوئه - که بسیاری از آنها کمتر از ۷۱ سال دارند- در طی ۰۱ سال مورد تجاوز قرار گرفته‌اند.

او درباره اینکه چطور این موضوع الهام بخش او شده است گفته: «این واقعیت وجود دارد که تصور می‌شود زنی که مورد تجاوز قرار گرفته، خود مجرم است. من فکر می‌کنم به همین دلیل بسیاری از زنان در این زمینه سکوت می‌کنند. به همین خاطر تلاش کردم با این کار سکوت را بشکنم.»

کمپین شماره ۵: ورزشکاران حرفه‌ای سخن می‌گویند

محل اجرا: کانادا و ایالات متحده آمریکا

در این کمپین، ورزشکاران حرفه‌ای مرد در آمریکا، وارد کارزار شدند و درباره خشونت علیه زنان سخن گفتند. معاون رییس جمهوری آمریکا، جو بایدن، یکی از کسانی بود که به راه افتادن کمپین «یکی خیلی زیاد است» ([1 is 2 Many](#)) کمک کرد.

ورزشکاران مشهوری مانند دیوید بکام فوتبالیست، جریم لین بسکتبالیست، و الی مینینگ ستاره لیگ ملی از آن جمله بودند. جو بایدن درباره این کمپین گفت: «پسرچه‌ها و مردان جوان درباره مفهوم مردانگی پیام‌های متناقضی از جامعه دریافت می‌کنند. به همین خاطر خیلی مهم است که این ورزشکاران برجسته، پا به میدان گذاشته‌اند و این کار را انجام داده‌اند.»

در کانادا، تیم فوتبال بی سی لیونز، به سازمان پایان خشونت علیه زنان، دولت و گروه «چیزی بیش از یک ناظر باش» پیوستند. مردان فعال در این کمپین با این شعار که خود خشونت علیه زنان انجام نمی‌دهند، از مردان دیگر می‌خواهند که وارد کارزار شوند و خشونت علیه زنان را محکوم کنند.

کمپین شماره ۶: کلوپ پدرها با خشونت علیه زنان مبارزه می‌کند

محل اجرا: هائیتی

در کشوری که در آن رفتارهای جنسیت‌زده بسیار شیوع دارد، اغلب مبارزاتی که برای کاهش خشونت بر مبنای جنسیت انجام شده، با مشارکت مردان انجام می‌شود. در تلاش برای جلب مشارکت بیشتر مردان، مردی از اهالی یک منطقه روستایی در فاصله ۰۹ دقیقه‌ای پایتخت این کشور، پورت آپرینس، تصمیم گرفت که یک گروه از پدران درست کند که در آن، درباره مساله و اهمیت به کار نگرفتن خشونت نسبت به مردان بحث و گفت و گو شود. اعضای این گروه از سوی یک مرکز فعال در زمینه مبارزه با خشونت علیه زنان به نام CARE تمرین‌هایی دریافت کردند. به علاوه، اعضای گروه خانه به خانه به دیدار مردان دیگر منطقه رفتند تا درباره خشونت علیه زنان با آنها صحبت کنند.

رورنی آمیل، بنیانگذار گروه پدران می‌گوید: «بچه‌ها می‌بینند که پدرهایشان مادرها را می‌زنند و به این ترتیب چرخه خشونت استمرار پیدا می‌کند. ما تلاش می‌کنیم که به پدرهای دیگر نشان بدهیم که این کار خوب نیست.»

کمپین شماره ۷: لباس‌های قرمز برای جلب توجه نسبت به خشونت علیه زنان

محل اجرا: کانادا

جیم بلک، مبدع این کمپین، راه جالبی برای جلب توجه نسبت به موضوع زنان بومی ناپدید شده و به قتل رسیده در کانادا پیدا کرد. او متوجه شد که در کانادا ۰۰۶ پرونده از قتل و ناپدید شدگی زنان بومی کانادایی وجود دارد که ۰۰۳ مورد از این پرونده‌ها هرگز به نتیجه نرسیده است. خانم بلک از طریق یک اجرای هنری با نمایش لباس‌های قرمز در سراسر کمپ دانشجویی دانشگاه آلبرتا در ادمونتون، توجه‌ها را به این موضوع جلب کرد. لباس‌های قرمزی که در این کمپین استفاده شدند، همه اهدایی بودند و گروه‌های سنی مختلف و مشاغل مختلف زنان را در جامعه نمایندگی می‌کردند.

کمپین شماره ۸: مستندسازی خشونت علیه زنان در بهشت

محل اجرا: نروژ

والتر آسترادا، عکاسی است که به شیوه‌های مختلف به کار خود برای آگاهی رسانی درباره خشونت علیه زنان از طریق عکاسی ادامه می‌دهد. او قبلاً هم از زنان گواتمالا و کنگو عکاسی کرده بود و این بار تصمیم گرفت لنز دوربینش را به سمت کشوری برگرداند که همه فکر می‌کنند از نظر کم بودن میران خشونت علیه زنان، بهشت است. او با عکاسی از نمونه‌های خشونت علیه زنان نروژی می‌خواست بگوید که حتی در چنین کشوری هم خشونت علیه زنان وجود دارد.

عکس‌های آسترادا در نیویورک تایمز منتشر شدند و اثر عمیقی روی تمام کسانی گذاشتند که خشونت خانگی یا جنسی را تجربه کرده بودند.

ادامه را بخوانید: [کمپین‌های نه تا شانزده](#).